

ДИРЕКТИВА 2001/93/ЕО НА КОМИСИЯТА

от 9 ноември 2001 година

**за изменение на Директива 91/630/ЕИО относно определяне на
минималните изисквания за защита на свинете**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 91/630/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. относно определяне на минималните изисквания за защита на свинете¹, изменена, и по-специално член 5 от нея,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 6 от Директива 91/630/ЕИО, Научният ветеринарен комитет прие на 30 септември 1997 г. становище относно хуманното отношение към свинете в свиневъдните обекти за интензивно животновъдство.

(2) Директива 98/58/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. относно защитата на животни, отглеждани за земеделски цели², изготвена въз основа на Европейската конвенция за защита на животните, отглеждани за земеделски цели, определя разпоредби на Общността, които се прилагат за всички животни, обект на развъждане, във връзка с изискванията за построяване на помещенията за животните, с условията за изолация, отопление и проветряване, както и с контрола на оборудването и инспекцията на животните. Следователно е необходимо тези области да се включат в приложението към Директива 91/630/ЕИО, когато трябва да се определят по-конкретни изисквания.

(3) Когато свинете са предмет на групово отглеждане, следва да се вземат адекватни управленски мерки, които да осигурят защитата им и да подобрят хуманното отношение към тях.

(4) Частичното отрязване на опашката, частичното подрязване и изваждане на зъбите могат да причинят на прасетата внезапна болка, която може да трае и по-дълго. Кастрирането може да причини дълготрайна болка, която е още по-силна ако е налице разкъсване на тъкани. Поради това тези практики вредят на хуманното отношение към свинете, особено когато се извършват от некомпетентни и неопитни лица. Следователно трябва да бъдат определени правила с цел усъвършенстването на тези практики.

(5) Съгласно препоръките на гореспоменатия доклад на Научния ветеринарен комитет, за да се осигури хуманното отношение към прасета-сукалчета, те не

¹ ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 33.

² ОВ L 221, 8.8.1998 г., стр. 23.

трябва да се отбиват преди да навършат 28 дни, освен в случаите, когато здравето им или това на свинята майка може да бъде засегнато от кърменето или когато съществуват преимущества, свързани със здравето на прасета-сукалчета, които оправдават преждевременното отбиване.

(6) Мерките, предвидени от настоящата директива, са в съответствие със становището на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложението към Директива 91/630/ЕИО се заменя с текста в приложението към настоящата директива.

Член 2

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 1 януари 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден от датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 9 ноември 2001 година.

За Комисията
David BYRNE
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

ГЛАВА I

ОБЩИ УСЛОВИЯ

Освен съответните разпоредби от приложението към Директива 98/58/ЕО, се прилагат следните изисквания:

1. В частта от сградата, в която се отглеждат прасетата, следва да се избягват нивата на непрекъснат шум, над 85 dB, както и всеки постоянен или внезапен шум.
2. Прасетата трябва да бъдат изложени на светлина не по-слаба от 40 лукса най-малко осем часа на ден.
3. Помещението, в което се отглеждат свине трябва да бъде построено така, че да позволява на животните:
 - да имат достъп до място за лежане, удобно от физическа и термична гледна точка, подходящо дренирано и чисто, което позволява всички животни да лежат едновременно,
 - да си почиват и да стават нормално,
 - да виждат други прасета; все пак през седмицата, преди предвиденото раждане и по време на раждането свинете майки и женските свине след първо заплождаване могат да бъдат отделени от другите.
4. Без да се нарушава член 3 параграф 5, свинете трябва да имат постоянен достъп до достатъчно количество материали, позволяващи характерните за тях дейности, като слама, сено, дървесина, дървени стърготини, гъбен компост, торф или смес от такива материали, при условие, че не застрашават здравето им.
5. Подовете трябва да бъдат равни, но не хлъзгави, за да не се наранят прасетата и трябва да бъдат проектирани, конструирани и поддържани по начин, изключващ нараняване или страдание на свинете. Те трябва да са съобразени с размера и теглото на свинете и, при липса на постеля, да имат твърда, равна и стабилна повърхност.
6. Всички свине трябва да бъдат хранени най-малко веднъж дневно. Когато свинете се хранят групово и не ползват хранене *ad libitum* или автоматична система, която захранва всяко животно, всяка свиня трябва да има достъп до храната едновременно с останалите животни в групата.
7. Всички свине на възраст над две седмици трябва да имат постоянен достъп до прясна вода в достатъчно количество.

Забраняват се всички процедури, предназначени за намеса, несвързани с диагностични или с терапевтични цели или такива за идентифициране на прасетата съгласно действащото законодателство, които причиняват наранявания или загуба на чувствителна част от тялото или промяна на костната им структура, освен в случаите, изброени по-долу:

- равномерно скъсяване на третите резци на бозаещите прасета чрез изпиляване или подрязване се разрешава до седмия ден след раждането им и трябва да се остави гладка и цяла повърхност. При необходимост бивните на нерезите могат да бъдат скъсени, за предотвратяване наранявания на други животни или по съображения за сигурност.
- купиране на част от опашката,
- кастриране на мъжки свине без разкъсване на тъканите,
- поставяне на халка на зурлата се разрешава само, когато свинете се отглеждат на открито и в съответствие с националното законодателство.

Купирането на опашката и скъсяване на третите резци не трябва да бъдат осъществявани рутинно, а само когато съществуват доказателства, че е наранено вимето на свинете майки или ушите и опашките на други свине. Преди извършването на такива процедури трябва да се вземат други мерки с цел да се предотврати отхапване на опашките и други вредни навици, като се имат предвид жизнената среда и гъстотата на отглеждане. Поради тази причина ако условията на околната среда или системите на управление на свиневъдните обекти не са подходящи, те трябва да бъдат променени.

Описаните по-горе процедури се извършват само от ветеринарен лекар или от обучено лице по смисъла на член 5 от тази Директива, което има достатъчен опит при прилагането на съответните техники с подходящи средства и в хигиенични условия. Ако кастрацията или купирането на част от опашката се извършват след седмия ден след раждането, ветеринарният лекар трябва да направи анестезия и аналгезия и вземе мерки за предотвратяване на прояви на извратен апетит и агресия.

ГЛАВА II

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА РАЗЛИЧНИТЕ КАТЕГОРИИ СВИНЕ

А. НЕРЕЗИ

Боксовете за нерези трябва да бъдат разположени и конструирани, така че да се позволява животните да се обръщат свободно, да се чуват, виждат и подушват помежду си. Подът, за възрастен нерез, свободен от каквито и да е препятствия по него трябва да бъде най-малко 6 кв. м.

Когато в боксовете се извършва и естествено заплождане, площта, за един възрастен нерез трябва да е най-малко 10 кв. м и боксът трябва да бъде свободен от всякакви препятствия. От 1 януари 2003 г. тази разпоредба се прилага за всички новопостроени, преустроени или използвани за пръв път след тази дата свиневъдни обекти; от 1 януари 2005 г. тази разпоредба се прилага за всички свиневъдни обекти.

Б. СВИНЕ-МАЙКИ И ЖЕНСКИ СВИНЕ СЛЕД ПЪРВО ЗАПЛОЖДАНЕ

1. Трябва да се вземат мерки за намаляване на агресията в групите.
2. Бременните свине-майки и женските свине след първо заплождане трябва да бъдат третирани срещу екто- и ендопаразити. Преди настаняването в родилните боксове, бременните свине-майки и женските свине след първо заплождане трябва да се изкъпват добре.
3. През седмицата, предшестваща очакваното раждане, свинете-майки и женските свине след първо заплождане трябва да имат осигурени достатъчно количество подходящ материал за подготовка на място за раждане, освен ако това е невъзможно поради вида на използваната в стопанството система за отвеждане на отпадъците.
4. Зад свинята-майка или женската свиня след първо заплождане трябва да бъде подготвено свободно пространство, за да се даде възможност за раждане по естествен път или за такова с помощта на ветеринарен лекар.
5. Родилните боксове, в които свинете-майки могат свободно да се движат трябва да бъдат снабдени със съоръжения за предпазване на новородените прасенца, като например парапети.

В. БОЗАЕЦИ ПРАСЕТА

1. Една част от общата площ на пода, достатъчна, за да позволява на животните да си почиват едновременно, трябва да бъде твърда или с подово покритие, покрита с постеля от слама или друг подходящ материал.
2. Когато се използва родилен бокс прасетата трябва да разполагат с достатъчно пространство, за да сучат без затруднение.
3. Нито едно бозаещо прасе не трябва да бъде отбивано от майката преди да е навършило 28 дни, освен в случаите, когато продължаването на бозаенето нарушава хуманното отношение или уврежда на здравето на свинята-майка или на прасето.

Въпреки това, бозаещите прасета могат да бъдат отбивани до седем дни по-рано, ако се преместят в специализирани помещения, основно почистени и дезинфекцирани преди вкарването на новата група и изолирани от помещенията, в които се отглеждат свинете-майки, с цел да се намали, доколкото е възможно риска от предаване на болести на бозаещите прасета.

Г. ПОДРАСТВАЩИ ПРАСЕТА И ПРАСЕТА ЗА УГОЯВАНЕ

1. Когато прасетата се отглеждат в групи, трябва да се вземат мерки за избягване на прояви на агресия, които са извън нормалното поведение.
2. Следва да се отглеждат в групи и да се избягва смесването им. Ако трябва да се смесват прасета, които не се познават, това трябва да се направи от най-ранната им възраст, по възможност преди или най-късно до една седмица след отбиването им. В този случай следва да им се осигурят достатъчно възможности да избягат и да се скрият от другите прасета.
3. Когато се установят признаци на ожесточени прояви на агресия, незабавно се търсят причините и се вземат адекватни мерки, например да се осигурят големи количества слама на животните, ако е възможно, или други материали, даващи възможност за извършване на характерните за тях дейности. Застрашените или агресивните животни трябва да се държат отделно от групата.
4. Използването на транквиланти с цел улесняване на смесването на групите трябва да става по изключение и единствено след консултация с ветеринарен лекар.